

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.900 van 26 november 2002
in de zaak A. 53.926/XII-902.**

In zake : Ronald DE WITTE,
wonende te Stekene,
Kleine Dauwstraat 4

tegen :

de GOUVERNEUR VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Ronald De Witte op 7 oktober 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen van 29 juli 1993 houdende intrekking van de vergunningen tot het voorhanden hebben van een verweerwapen;

Gezien de toelichtende en de aanvullende toelichtende memories en het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd P. De Wolf;

Gelet op de beschikking van 30 november 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij die tevens een verzoek tot voortzetting van het geding bevat;

Gelet op de beschikking van 22 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van adjunct van de directeur K. De Baets die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. De Wolf;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. De verzoeker verkrijgt op 1 juni 1983 van de politiecommissaris van Stekene een machtiging tot aankoop van het verweerwapen Hammerli 357 Magnum.

Op 16 november 1984 verkrijgt hij de machtiging tot aankoop van het verweerwapen SAHW 44 Magnum.

1.2. Op 10 december 1985 wordt de verzoeker door de correctionele rechtbank van Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van een jaar met vijf jaar uitstel voor zes maanden wegens :

“B. Als dader, deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om aanslagen te plegen op personen of eigendommen en wetens en willens aan de bende of aan haar afdelingen wapens, munitie, werktuigen of tot het plegen van misdaden, een onderdak, een schuilplaats of een vergaderplaats te hebben verschaft, het misdrijf bestaande door het enkele feit van het inrichten van een bende

J. Verboden wapens te hebben vervaardigd, hersteld of daarin handel te hebben gedreven, munitie te hebben vervaardigd of daarin handel te hebben gedreven

K.1. Verboden wapens en die geen wapens zijn voor wapenrek of verzameling, vervaardigd, hersteld, te koop gesteld, verkocht, uitgedeeld, ingevoerd, vervoerd, opgeslagen of gedragen te hebben

L.1. Behoudens het geval van rechtstreekse uitvoer door de verkoper of de afstanddoener, tot verweer dienende vuurwapens te hebben verkocht of afgestaan aan personen die wapenfabrikant, wapenhandelaar, noch wapenmaker waren en die niet voorzien waren van een door de bevoegde overheid verleende machtiging

M. 2. Wapenfabrikant, wapenhandelaar, noch wapenmaker zijnde, vuurwapens die geacht worden oorlogswapens te zijn en die geen wapens zijn voor wapenrek of verzameling, voorhanden te hebben gehad zonder machtiging van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen”.

1.3. Op 15 november 1991 verkrijgt de verzoeker van de politiecommissaris te Stekene vergunningen tot het voorhanden hebben van het verweerwapen A. Uberti 22 LR en het verweerwapen Browning 22 LR.

Op 24 september 1992 verkrijgt de verzoeker een vergunning tot het voorhanden hebben van het verweerwapen FN 22 L & SR.

1.4. In een brief van 28 december 1992 brengt de politiecommissaris van Stekene aan de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen ter kennis dat de verzoeker voorkomt in het gemeentelijk strafregister wegens inbreuken op de wapenwet en bendevoorming en wordt naar de voormelde veroordeling verwezen. Voorts wordt gesteld dat hij reeds opgenomen werd in een psychiatrische instelling wegens overmatig drankgebruik, dat hij een wapenfanaat is in het bezit van meerdere vuurwapens waarvan er vijf geregistreerd zijn in Stekene.

In een brief van 3 februari 1993 vraagt de arrondissementscommissaris van Sint-Niklaas-Dendermonde aan de procureur des konings te Dendermonde advies over de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor schorsing of intrekking van zijn vergunningen tot het bezit van een verweerwapen.

Bij brief van 23 februari 1993 deelt de procureur des konings te Dendermonde aan de arrondissementscommissaris mee dat “uit een informatie door [zijn] ambt blijkt dat veroordelingen aan de basis liggen van het verzoek tot schorsing/intrekking” en dat “het inderdaad aangewezen is de bestaande machtiging in te trekken”.

In een nota van 20 juli 1993 stelt de arrondissementscommissaris aan de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen voor de vijf vergunningen tot het voorhanden hebben van een verweerwapen die aan de verzoeker verleend werden, in te trekken. Gesteld wordt dat de zwaarste sanctie -intrekking- passend is omdat de verzoeker veroordeeld werd wegens een “heel zware inbreuk” op de wapenwetgeving. Daarnaast wordt er op gewezen dat de drie vergunningen die de verzoeker verkreeg na zijn veroordeling, uitgereikt werden “onder het tijdelijke stelsel van de regularisatieprocedure” en dat de gemeentepolitie zich veelal door de wet “gedwongen” voelde om iedereen in te schrijven die zich vrijwillig met een vuurwapen aanbood.

1.5. De verzoeker blijkt in 1992 en 1993 lid te zijn van de schietsportvereniging De Schutterij in Kamperland en er geregeld schietoefeningen te doen.

1.6. Op 29 juli 1993 beslist de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen met het bestreden besluit dat de vergunningen tot het voorhanden hebben van een verweerwapen op naam van de verzoeker namelijk voor een revolver Hammerli, een revolver SAHW, een randpercussiegeweer Browning, een randpercussiegeweer Uberti en een randpercussiegeweer FN, worden ingetrokken.

Dat besluit is als volgt gemotiveerd :

“Gelet op art. 6 par. 1, 3e alinea van de Wet waarbij de intrekking van een vergunning tot bezit van een verweerwapen door de Gouverneur, op verzoek van de Korpschef van de woonplaats van betrokkene, wordt voorzien;

Gelet op art. 14 van het K.B. van 20 september 1991 tot uitvoering van de wet van 3 januari 1933, gewijzigd door de wet van 30 januari 1991, op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie en waarbij de procedure om tot intrekking over te gaan wordt omschreven;

Gelet op art. 6 van het K.B. waarbij de teruggave van de vergunningen en de overdracht van de vuurwapens worden geregeld;

Gelet op de vraag dd° 28 december 1992 van de politie van Stekene tot intrekking van de 5 vergunningen tot het voorhanden hebben van een verweervuurwapen, op naam van De Witte Ronald, Kleine Dauwstraat 4 te 9190 Stekene;

Dat de Korpschef meldt dat betrokkene op 10 december 1985 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot 1 jaar gevang met 5 jaar uitstel voor 6 maanden; dat deze strafmaat steunt op zware inbreuken op de wapenwet en bendevoorming;

Dat betrokkene in het verleden opgenomen werd in een psychiatrische instelling wegens overmatig drankgebruik;

Gelet op het verplicht advies dd° 23 februari 1993 van de Procureur des Konings te Dendermonde;

Dat de heer Procureur van oordeel is dat het inderdaad aangewezen is om de vergunningen van de heer De Witte in te trekken”;

Een afschrift van dat besluit wordt op 30 augustus 1993 betekend aan de verzoeker.

1.7. Bij aangetekende brief van 7 oktober 1993 vordert de verzoeker de nietigverklaring van bovenvermeld besluit van de provinciegouverneur van Oost-Vlaanderen.

1.8. Op 21 juni 1996 verkrijgt de verzoeker van de politiecommissaris te Stekene een vergunning tot het voorhanden hebben van het verweerwapen revolver Taurus 357 Magnum.

Op 23 april 1997 verkrijgt de verzoeker van de politiecommissaris te Stekene vergunningen tot het voorhanden hebben van het verweerwapen pistool Colt MK IV en de wisselset voor het half-automatisch pistool Peters Stahl.

Blijkens een verklaring van 31 maart 1997 van de secretaris van de schietsportvereniging De Schutterij is de verzoeker nog steeds lid van die vereniging, doet hij er schietoefeningen en neemt hij deel aan schietwedstrijden;

2. Over de gegrondheid.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de motivering van de bestreden beslissing aanvecht, stellende dat zij steunt op feiten die zich vele jaren geleden hebben voorgedaan en die “geen enkele invloed hebben gehad” op de betrokken vuurwapens en dat uit die beslissing niet blijkt dat het voorhanden hebben van deze wapens, “waarmee nooit enig voorval is geweest”, terzake de openbare orde zou kunnen verstoren; dat hij voorts in zijn laatste memorie betoogt dat dit alles des te meer klemmt, vermits de politiecommissaris van Stekene hem in een brief van 1 februari 1998 bevestigde dat verzoeker “nog steeds in de voorwaarden verkeert om het (de) verweervuurwapen(s)- verder voorhanden te hebben”;

2.1.2. Overwegende dat artikel 6, §1, van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie, onder meer bepaalt hetgeen volgt :

“Indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren, kan de gouverneur van de provincie waar de verzoeker zijn woonplaats heeft de vergunning bij een met redenen omklede beslissing schorsen of intrekken na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings van het arrondissement waar de verzoeker zijn woonplaats heeft”;

Overwegende dat te dezen de bestreden beslissing rust op twee motieven, eensdeels, dat de verzoeker in 1985 werd veroordeeld wegens zware inbreuken op de wapenwet en bendevoorming en, anderdeels, dat hij opgenomen werd in een psychiatrische instelling wegens overmatig drankgebruik;

Overwegende dat bij de invulling van het begrip openbare orde de gouverneur bij toepassing van de aangehaalde bepaling over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt; dat hij namelijk uit bepaalde feiten mag afleiden dat het voorhanden hebben van het wapen waarvan hij de vergunning schorst of intrekt de openbare orde “kan” verstoren;

Overwegende dat te dezen twee door verzoeker niet betwiste gegevens de gouverneur tot die zienswijze brachten: eensdeels een strafrechtelijke veroordeling die rechtstreeks verband houdt met wapens en hun gebruik en anderdeels een overmatig drankgebruik dat leidde tot opname in een psychiatrische instelling; dat dergelijke feiten bijna vanzelfsprekend en zelfs afzonderlijk, met toepassing van de aangehaalde bepaling, de intrekking van een wapenvergunning kunnen verantwoorden; dat in het voorliggende geval deze feiten beide voorhanden waren en de intrekking bovendien vijf vergunningen betrof waardoor een bedreiging voor de openbare orde zwaarder mocht worden geacht dan bij het voorhanden zijn van bijvoorbeeld slechts één wapen; dat in die omstandigheden, de gouverneur door op die feiten zijn beslissing te steunen, niet op onzorgvuldige wijze zijn bevoegdheid heeft uitgeoefend en de motieven van zijn beslissing, in het licht van de toegepaste bepaling, niet ondeugdelijk zijn; dat verzoeker tevergeefs stelt dat te dezen de feiten “niet meer relevant zouden zijn”; dat bij een beslissing om wapenvergunningen in te trekken dergelijke feiten blijvend relevant mogen worden geacht, ook al kan een aanzienlijk tijdsverloop worden vastgesteld tussen die feiten en de betrokken beslissing; dat voorts de houding van een andere overheid, zoals te dezen de voormelde politiecommissaris, de rechtmatigheid niet kan beïnvloeden van de bestreden beslissing van de bevoegde overheid, namelijk de gouverneur; dat het middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel betoogt dat het “niet redelijk” is een feit aan te halen van acht jaar geleden en “in redelijkheid niet te verantwoorden”, zonder enig nieuw element op 15 november 1991 en 24 september 1992 verzoeker vergunningen af te leveren en deze thans in te trekken;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij stelt dat het “niet redelijk” is voor een veroordeling tot een jaar gevangenisstraf voor inbreuken op de wapenwet en bendevoering wapenvergunningen in te trekken, ook al is die veroordeling acht jaar oud; dat dergelijk feit zoals bij de bespreking van het eerste middel reeds is vastgesteld, blijvend mag worden betrokken in de bedoelde beslissing; dat voorts de verwijzing naar die veroordeling ook maar een van de motieven is en zoals gesteld het andere motief op zichzelf reeds zou volstaan om daarop de beslissing te steunen; dat het middel niet gegrond is;

2.3. Overwegende dat geen van de middelen gegrond is zodat het beroep moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig november 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.